

ІРИНА ПЛАТКО:

«Коли знайомі у Європі розповідають, як дистанційно навчають у них, то гордість бере, бо ми таки робимо це краще

5

У РЕШЕТИЛІВЦІ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ЗАГИБЛИХ ГЕРОЇВ- ЗАХИСНИКІВ

3

ПІД ЧАС КУЛЬТІВЕНТУ «ЛІТЕПЛО» ЗІБРАЛИ КОШТИ НА ПІДТРИМКУ ЗСУ

2

РешетилівщинаUA

#35(225) від 1 вересня 2022 року

Газета твоєї громади

Найкраща районна газета країни 2021 року за версією Національної спілки журналістів України

У РЕШЕТИЛІВСЬКІЙ ГРОМАДІ ВІДБУЛИСЯ БЛАГОДІЙНІ КОНЦЕРТИ ТА ЯРМАРКИ

2

НАШІ СПОРТСМЕНИ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ЗМАГАННЯХ ІЗ ОРІЄНТУВАННЯ

4

ЮЛЯ ОДОД: «Завдяки людям і почуваюся у Решетилівці, як у родині, як удома»

9

УКРАЇНА Б'ЄТЬСЯ ДО ПЕРЕМОГИ!

Перший справді усвідомлений День Незалежності України — таким стало для наших співгромадян нинішнє воєнне 24 серпня. Попри відсутність військового параду, ходи у вишиванках і святкових концертів. Попри прильоти російських ракет у тиллові області й масові обстріли прифронтових міст та громад, бо цього дня повітряну тривогу в Україні оголошували 189 разів. Так, 24 лютого нам

давали два-три дні, проте 24 серпня ми таки відсвяткували 31 рік з Дня відновлення Незалежності України. Нині кожен із нас на своєму місці виборює цю незалежність, б'ється за неї в тилу й на фронті, втрачає на цій клятій війні рідних і близьких, та не відступає й не збирається віддавати ворогу свою землю, свою мову й свою свободу!

На День Незалежності росіяни намагалися залякати українців

й морально тиснути на нас постійними обстрілами. Вони реально так і не зрозуміли, з ким мають справу. Такі дії можуть лише розізлити, а не налякати. Тим більше, що впевненості у нашій невідворотній перемозі додають щедрі подарунки від партнерів та друзів, які Україна отримала з нагоди свята, і дії рідних котики із ЗСУ, котрі почали контрнаступ на Півдні. Детальніше про це на 6-й сторінці нашого видання.

Передплачуйте
улюблену газету
«Решетилівщина.UA»!

Передплатний індекс —

60841

(24 грн на місяць)

люди / події / факти

У Решетилівській громаді відбулися благодійні концерти та ярмарки

Минулого тижня одразу у кількох населених пунктах нашої громади організували благодійні ярмарки. Під час торгів не лише збирали кошти на потреби ЗСУ, а й розважали та підбадьорювали присутніх піснями, танцями, віршами про Україну та перемогу. Подібні заходи уже стали традиційними для жителів Решетилівщини, адже кожен прагне допомогти військовим наближати перемогу.

27 серпня у Решетилівському міському будинку культури відбувся благодійний концерт, приурочений до Дня Державного прапора та Дня Незалежності України. Присутні змогли насолодитися виступами місцевих творчих колективів, сольними виступами артистів та хореографічними постановками. Також на площі перед будинком культури розгорнули благодійний ярмарок, де місцеві умільці продавали свої вироби, а кошти збирали для ЗСУ. На ярмарку можна було придбати прикраси ручної

роботи, пряники, вироби із дерева, екоторбинки тощо.

Варто відзначити, що до благодійної справи активно долучилися батьки та школярі із Покровського навчального закладу. Завдяки їхнім старанням, ентузіазму та зібраності, вдалося зібрати понад 6 тисяч гривень для нашого земляка, який боронить країну. Маленькі жителі громади робили прикраси, малювали екотату діткам, проводили майстер-класи з плетіння браслетів тощо.

«З вашою допомогою нам вдалося наторгувати 6205 гривень.

Всі ці кошти ми перерахували на рахунок дружини нашого земляка, якому із командою потрібен тепловізор. Завдяки вам, хлопці зможуть бачити і в темряві. Під час ярмарку, дехто щось купував, дехто просто вкидав кошти у банку, дехто не брав решти. По-різному, але кожен вніс свою фінансову допомогу у хорошу справу», — говорить учасниця благодійного ярмарку Аліна Перепелиця.

У суботу, 27 серпня, у селі Піщане відбувся благодійний захід під назвою «Єднаймося заради перемоги!». Він був

насичений виступами артистів, розвагами для дітей та продажем різноманітних смаколиків. Окрім місцевих аматорів сцени, на захід завітав ансамбль «Тиха вода» із села Надежда. Місцеві господарі також не лишилися осторонь заходу, тож на ярмарку можна було поласувати смачною домашньою випічкою, придбати овочі та фрукти, різноманітні вироби ручної роботи, обереги, прикраси, сумки-шопери тощо.

Під час благодійного заходу влаштували виставку дитячих малюнків, які незабаром передадуть військовим на передову. Загалом під час ярмарку вдалося зібрати майже 12 тисяч гривень, ці гроші стануть в нагоді нашим захисникам.

Цього ж дня благодійний захід під назвою «Сильні люди вільної країни» відбувся і в Кукобівській громаді. Захід мав за мету не тільки збір коштів на допомогу ЗСУ, а й зробити своєрідний підсумок життя громади, адже попередні 15 років кукобівці в цей день відзначали День села. До речі, це вже третій благодійний захід за час війни, де збирають кошти нашим військовим. Цього разу було зібрано понад дві тисячі гривень.

А 28 серпня в Шамраївській громаді відбулося свято до Дня прапора та Незалежності України, а також благодійний ярмарок. Святкову атмосферу та гарний настрій дарували гостям та жителям села дівчата з місцевого художнього колективу «Червона калина», найменші наші танцюристи — Єва Ільченко, Поліна Дикопавленко, Тимофій Павленко, Іван Ротар, Влада Соломаха, Софія Сторчак, Віталій Больший, Артем Дикопавленко та Альбіна Соляник. Місцеві господарі підготували домашню випічку, освіжаючі напої та ручні вироби на благодійну ярмарку. Загалом зібрали понад 12 тисяч гривень. Кошти направили нашим захисникам.

Також у неділю, 28 серпня, благодійний ярмарок влаштували у селі Мушти, де зібрали 13 тисяч гривень. Кошти «наторгували» із продажу різних смаколиків — пиріжків, тортів, тістечок, рулетів, пряників, вареників тощо. Подібні заходи планують проводити й надалі, щоб підтримувати наших захисників на передовій.

Віта ШАФОРОСТ

Під час культівенту «Літепло» зібрали кошти на підтримку ЗСУ

26 серпня у парку нашого міста відбувся другий і, на жаль, останній цього літа культурний захід «Літепло». Благодійний літературно-музичний захід організували і провели учасники молодіжної ради «PROGRESS UA» за участі талановитих молодих людей громади.

Атмосферу заходу можна повністю відчувати лиш побувавши на ньому — дружня, по-родинному тепла, а ще пронизана вдячністю до наших захисників і бажанням усіх присутніх хоч якось їм допомогти.

Тож під час вечора музики і поезії в Решетилівці на підтримку Збройних Сил України вдалося зібрати 7 728 грн.

Донати небайдужих передали на підтримку місцевого волонтерського руху, який виготовляє м'ясні консерви для хлопців на передовій.

Минулого разу учасники та організатори івенту збирали кошти для фонду «Повернись живим», тоді було понад 4 тисячі гривень.

Після заходу у соцмережах з'явилося чимало постів вдячності на адресу молодіжки та тих, хто знайшов

час і підтримав військових і молодіжний рух нашого міста. Зокрема волонтери закликали підтримувати молодь і пишатися їхнім вкладом у нашу спільну перемогу над рф.

Юлія ГРІНЧЕНКО

У Решетилівці створили добровільну пожежну дружину

30 серпня у Решетилівці 8 колишніх пожежників отримали посвідчення членів добровільної пожежної дружини.

Відтепер у складі Добровільного формування цивільного захисту Решетилівської громади — 8 чоловік особового складу. Це колишні пожежники, які на добровільних засадах виявили бажання запобігати пожежам, організовувати їх

гасіння, а ще здійснювати громадський контроль за дотриманням установлених законодавством вимог пожежної безпеки. Також пожежна дружина добровольців у разі необхідності надаватиме допомогу пожежно-рятувальній частині нашого міста.

Як розповів заступник решетилівського міського голови Юрій Невмержицький,

функціонування пожежної дружини — це, перш за все, інвестиція в безпеку, а відтак — потенційно врятовані людські життя та збережене від вогню майно наших громадян. Перед тим як знову стати на службу на користь громади, пожежні пройшли двотижнєве навчання у Полтаві. Наразі їхнє місце дислокації — на базі діючої пожежної охорони нашого міста, але в міській раді вже продумують варіанти постійного розміщення добровольців.

Юлія ГРІНЧЕНКО

У місті реалізували акцію «Готуємося до школи разом»

З 15 по 22 серпня у м. Решетилівка проходила добродійна акція «Готуємось до школи разом» на підтримку школярів ВПО, учнів будинків сімейного типу та сімей, які опинилися у складних життєвих обставинах.

Акцію ініціювали правоохоронці Полтавщини, зокрема і нашого міста спільно з представниками відділу освіти, місцевого самоврядування та молодіжної ради «PROGRESS UA».

Протягом тижня небадужі решетилівці зібрали для школярів соціально-вразливих категорій шкільне приладдя: зошити, канцелярію, альбоми для малювання, інші набори для творчості, розвиваючі ігри, художні книги та багато іншого, що знадобиться їм для навчального процесу та проведення дозвілля.

Контейнери для збору допомоги були розміщені в шести локаціях. На минулому тижні після формування наборів усе шкільне приладдя розвезли родинам, які опинилися

у складних життєвих обставинах. Загалом було сформовано пакунки з канцелярією для 28 дітей з 8 родин, які навчатимуться на базі навчальних закладів нашої громади, зокрема в Решетилівці, селі Потічок та селі Миколаївка.

Юлія ГРІНЧЕНКО

КРИМІНАЛ ТА НАДЗВИЧАЙНІ ПОДІЇ

Як повідомляє Решетилівська служба порятунку, протягом тижня в громаді зареєстрували 3 надзвичайні події. 22 серпня горіла суха трава поблизу села Каленики, 24 і 25 серпня пожежники ДПРЧ-10 гасили займання на відкритій території поблизу села Паненки, а 27-го біля села Бакай.

Нагадуємо номери телефонів, за якими Ви маєте можливість повідомляти інформацію щодо місця перебування зниклих людей, а також відомі Вам обставини вчинення злочинів або порушення публічного порядку: (05363) 2-50-72 (чергова частина Решетилівського ВП) або 102.

люди / події / факти

У Решетилівці вшанували пам'ять загиблих Героїв-захисників

29 серпня, у День пам'яті захисників, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, в Решетилівці відбулися скорботні заходи.

Пам'ятний мітинг з нагоди однієї з найтрагічніших дат російсько-української війни — роковин Іловайської трагедії відбувся біля пам'ятного знака загиблим захисникам України, що знаходиться на території ГО «Спілка АТО Решетилівщини».

У заході взяла участь міський голова Решетилівки Оксана

Дядюнова та інші представники Решетилівської міської ради, воїни-атовці, голови спілки Олег Мотузко та інші небайдужі решетилівці.

Полеглих у війні РФ проти України земляків-військовослужбовців, які героїчно віддали свої життя за волю і незалежність українського народу вшанували хвилиною мовчання, а до підніжжя пам'ятника піднесли квіти.

Вихованці дитячої школи мистецтв та будинку дитячої і юнацької творчості виконали

на мітингу щемливі пісні і декламували рядки воєнної лірики.

Представники громади, на чолі з решетилівським міським головою Оксаною Дядюною, також відвідали могили земляків, які загинули на війні і поклали до них квіти.

«Вони віддали заради нас із вами найцінніше, і ми маємо бути гідними їхньої світлої пам'яті та продовжимо боротьбу заради прийдешніх поколінь і незалежної України. Героям слава!» — такі слова звучали під час пам'ятного заходу.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Переселенці нашої громади отримали понад 1000 продуктових наборів від міжнародної гуманітарної організації

26 серпня у Решетилівці вчоргове вимушено переміщенням особам видавали продуктові набори від гуманітарної організації «World Central Kitchen».

Пакунки з наявної гуманітарної допомоги сформували і видавали у волонтерському центрі, що діє при Решетилівській міській раді.

Загалом продуктові набори отримали 1100 осіб. Сам набір складався з крупи, цукру, згущеного молока, солодких батончиків, хлібців, соняшникової олії, молока, консерви тощо. Його вага понад 10 кг.

У Решетилівській міській раді висловили вдячність ГО «World Central Kitchen» за

надану допомогу та турботу в непростий для нашої країни час громадянам, які постраждали через воєнні дії росії.

Це вже вдруге переселенці нашої громади отримали суттєву гуманітарну допомогу від цієї організації.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Решетилівські волонтери потребують допомоги

До волонтерського центру, що діє при Решетилівській міській раді, звернулися військові із Донецького напрямку, із проханням допомогти придбати автомобіль. Транспорт потрібен для 5 штурмової бригади, де проходить службу Юрій Порубенський, житель села Пашенки. Для закриття потреби не вистачає близько 35 тисяч гривень, адже більша

частина коштів уже зібрана. Волонтери прохають усіх небайдужих долучитися до збору, адже разом нам під силу будь які виклики. Банківська картка незмінна —

4441 1144 5667 6665

Андрій Горобець.

Також Решетилівський центр прийому/видачі продовжує збір речей для тимчасового переміщених людей. Наразі

є такі потреби: постільна білизна, ковдри, матраци, подушки, рушники, посуд в гарному стані, а також дитячі візочки. Ці речі потрібні для вимушених переселенців, які проживають на території нашої громади. Потрібні речі можна приносити до міського будинку культури, де діє пункт прийому/видачі одягу для тимчасово переміщених осіб. Якщо можете допомогти, допоможіть. Добро завжди повертається!

Михайло ЧУБ

Коротко про головне

3 1 вересня тривалість комендантської години збільшили

На Полтавщині змінюється тривалість комендантської години. 3 1 вересня по всій області вона починатиметься з 22:00 й триватиме до 05:00. Після чергових консультацій із правоохоронцями й військовими Рада оборони області ухвалила відповідне рішення.

Питання тривалості комендантської години розглянули за ініціативою правоохоронних органів, які звернули увагу на збільшення кількості порушень у вечірній час. Для організації безпеки населення час початку комендантської години в області перенесли на годину раніше.

Решетилівець Ігор Петраков створив власний ескіз марки «Гадяцьке сафарі»

31 серпня фінішувало голосування за найкращий ескіз поштової марки «Гадяцьке сафарі». Участь у конкурсі брали 9 варіантів марки, які розробили жителі області.

Автор ескізу під № 2 — Ігор Петраков з Решетилівки. Своїм ескізом він не лише продемонстрував власне бачення висвітлення полювання на військових РФ, які втекли і переховувалися від українців у лісах Полтавщини, а й таким чином ще раз популяризував багатогранний Решетилівський край.

«Гадяцьке сафарі» — це перша марка Полтавської області воєнного часу. І вона повністю народна, бо ескізи створювали й обирали жителі регіону.

В Україні збільшать компенсацію за прихисток переселенців

З початком опалювального сезону компенсацію за прихисток переселенців збільшать. Зараз діє державна програма «Прихисток» — сім'ї, які приймають переселенців, отримують компенсацію 450 грн на прийняту особу. Втім, цю суму планується збільшити з початком опалювального сезону удвічі — до 900 грн на особу.

Цю інформацію повідомила віце-прем'єр-міністр — Міністр з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України Ірина Верещук під час візиту до Миколаєва.

Полтавщина продовжує готуватися до зими

Нині готові 80% житлових будинків, закладів охорони здоров'я, котелень, теплових мереж і пунктів, об'єктів дорожньо-мостового й водопровідно-каналізаційного господарства.

Про це повідомив начальник Полтавської обласної військової адміністрації Дмитро Лунін.

У Решетилівці розпочався набір у мистецькі гуртки

Будинок дитячої та юнацької творчості Решетилівської міської ради запрошує на навчання дітей у гуртках за напрямками: художньо-естетичний (вокальний гурток, гурток барабанщиків, театральний гурток); науково-технічний (радіотехнічний гурток).

Для зарахування необхідна заява від батьків, яку попередньо можна подати онлайн. При записі у кілька гуртків на кожен гурток подається окрема заява.

Набір до груп триватиме до 15 вересня. Навчання безкоштовне.

3 1 вересня в області діятимуть нові обмеження на продаж алкоголю

3 1 вересня як слабоалкогольні, так і міцні алкогольні напої у закладах торгівлі й громадського харчування області можна буде придбати з 12:00 до 18:00.

Відповідне рішення прийняла Рада оборони області, повідомили у Полтавській ОВА.

«Питання винесли на розгляд за ініціативою правоохоронних органів. Поліцейські звернули увагу на збільшення кількості зафіксованих порушень, скоєних людьми у стані алкогольного сп'яніння. З огляду на цю ситуацію Рада оборони області ухвалила рішення дозволити продавати пиво та слабоалкогольні напої із вмістом спирту менше 5%, а також міцні алкогольні напої тільки з 12:00 до 18:00», — йдеться у повідомленні.

Алкоголь не продаватимуть військовослужбовцям і представникам правоохоронних органів.

Юлія ГРІНЧЕНКО

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

Учасники молодіжної ради вирушили у пішохідну екскурсію

За підтримки Решетилівської міської ради та Решетилівського центру туризму, учасники молодіжної ради «PROGRESS UA», що діє при міській раді, влаштували пішу прогулянку мальовничими куточками нашої громади. Для енергійних та активних членів «молодіжки» піша екскурсія уже стала традиційною, адже минулого року ентузіасти уже встигли від села Говтва спуститись до місця, де річка Говтва впадає в Псел, переночувати просто неба та провести сеанс йоги біля ГЕС у Сухорабівці. На жаль, цьогоріч, зі зрозумілих причин, екскурсія видалася не

такою насиченою на події, але втілити задум у життя юним мандрівникам таки вдалося за підтримки керівника Центру туризму Павла Мосієнка.

«У минулому році спробували сходити у невеличкий похід із нашою молодіжною радою, ідея юним та активним зайшла і, домовились цього року повторити. Розуміючи умови сьогодення та обмеження, змогли підлаштуватися і здійснили яскраву і місцями екстремальну прогулянку. Водні перешкоди в поході додають окремих барв до емоцій і вражень. Псьол в межах нашої громади настільки

крутий, що окрім двох ГЕСів має ще й секретний паром, де відпрацювали переправу вантажу, а потім покатались на самому паромі», — додає керівник Центру Павло Мосієнко.

Центр туризму у Решетилівці є своєрідним майданчиком, де реалізуються найсміливіші ідеї та івенти, що пов'язані із активним відпочинком. Адже керівництво Центру завжди йде назустріч та допомагає втілити у життя задуми енергійної молоді Решетилівської громади.

Віта ШАФОРОСТ

За підтримки міського голови наші спортсмени взяли участь у змаганнях із орієнтування

Протягом 27–28 серпня на території Коростишівської громади були проведені відкриті змагання зі спортивного орієнтування під назвою «GRANIT RACE 2022». Вісім орієнтувальників з Решетилівки в різних вікових групах взяли участь у змаганнях. Поїздка стала можливою за підтримки керівника Решетилівської громади Оксани Дядюнової. Варто зазначити, що змагання мали благодійний характер, адже усі внески організатори спрямували на підтримку військових.

«Подяка за підтримку і допомогу з транспортом нашому міському голові Оксані Дядюновій. А також респект організаторам, всі виручені внески за участь будуть передані волонтерам на підтримку тих, дякуючи кому маємо таку

цінну можливість навчатись і розвиватись», — зазначає керівник Центру туризму Павло Мосієнко.

Найкращий результат на змаганнях у Олександра Шкурупія: в перший день він був третім, а по сумі змагань

також лишився на третьому місці. Варто виокремити В'ячеслава Валенку, який виступав в аматорській групі серед дорослих і став шостим по сумі 2-х днів змагань.

Віктор БЛОКІНЬ

У Решетилівці завершили сезон відкритих занять зі скелелазіння

Влітку на базі спорткомплексу ДНЗ «Решетилівський професійний аграрний ліцей імені І. Г. Боровенського» проходили заняття зі скелелазіння для учнівської молоді, які організовував Решетилівський центр туризму. Повправлятися на скеледромі мали змогу усі охочі віком від 12 років.

На тренування діти ходили лише за наявності письмового дозволу від батьків.

За цей час кілька десятків дитлахів познайомилися зі скелелазінням, навчилися вправно триматися на скеледромі. Всі заняття відбувалися під пильним наглядом інструкторів та досвідчених скелелазів, які

неодноразово брали участь у різноманітних змаганнях зі скелелазіння.

Віктор БЛОКІНЬ

«Мрії не знають кордонів»: талановита Іванна Зозуля із Решетилівки взяла участь у всеукраїнському конкурсі

У липні благодійна освітницька платформа «Let's Shake Hands» оголосила конкурс до дня Незалежності України на найкращий малюнок на тему «Мрії не знають кордонів». На конкурс надійшло понад 700 дитячих робіт із різних куточків України. Хоча вік учасників був від 6 до 18 років, але усі роботи мали одну ідею — це припинення війни та пришвидшення перемоги України.

Участь у конкурсі взяла і маленька жителька Решетилівщини Іванна Зозуля, яка також мріє про перемогу та припинення війни. Цю тему юна художниця зобразила на папері. Учасниця конкурсу отримала сертифікат за участь у конкурсі «Мрії не

знають кордонів», присвяченому 31-річчю Незалежності України.

Віта ШАФОРОСТ

Школярі передали прапори Решетилівки нашим захисникам

Ще наприкінці липня шкільне самоврядування «Лідер» Решетилівського ліцею імені І. Л. Олійника оголосило збір коштів для закупівлі прапорів нашого міста. Учніська молодь висунула ідею — придбати символ Решетилівки та передати стяги на передову землякам, які наразі захищають нашу країну від ворогів. Загалом придбали 25 стягів, які невдовзі поїдуть на передову.

«23 серпня в приміщенні ліцею активісти та працівники закладу тепло зустрічали наших випускників, які сьогодні знаходяться в найгарячішій точці України. Олександр Панець, Олександр Гончаренко, Олександр Вовк, Олексій Герасименко розповіли про солдатські будні, поділилися своїми враженнями і думками від подій, які відбуваються. Дівчатка подарували їм прапор нашого міста, частинку рідної землі та

побажали їм якнайшвидшого повернення додому. Хлопці запевнили, що обов'язково повернуться додому з прапором, на якому будуть підписи всіх захисників їхнього підрозділу», — йдеться у повідомленні.

Організатори акції висловлюють щире вдячність усім, хто долучився до благодійного збору та допоміг фінансово реалізувати учнівський задум.

Михайло ЧУБ

У Решетилівській бібліотеці відбувся захід до Дня пам'яті захисників України

У понеділок, 29 серпня, в країні відзначали День пам'яті захисників України, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність нашої держави. Символом пам'яті у цей день є квітка соняха. З нагоди дня пам'яті, у центральній міській бібліотеці імені О. М. Дмитренка усі охочі змогли виготовити квітку-символ та розмістити її на одязі, продемонструвавши

свою шану та повагу до пам'яті героїв.

Участь у заході взяла учнівська молодь громади, діти власноруч виготовили квіти соняху та прикріпили символи на одяг. У свою чергу, бібліотекарі підготували перелік книг про трагічні події в історії сучасної України, тож усі присутні змогли ознайомитися із переліком літератури.

Михайло ЧУБ

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Ірина ПЛАТКО: «Коли знайомі у Європі розповідають, як дистанційно навчають у них, то гордість бере, бо ми таки робимо це краще»

У попередні роки в останній місяць літа наше видання традиційно розповідало про те, як освітяни громади готуються до нового навчального року. Ми охоче повідомляли про те, яку техніку та обладнання для навчальних закладів закуповує міська влада. Бо якісну освіту і комфортне середовище для навчання діток громади її очільниця Оксана Дядюнова у всі ці роки ставила на чільне місце у своїй роботі. Проте 2022-ий розставив інші пріоритети — в освіті підростаючого покоління через повномасштабну війну головною стала безпека учнів і вчителів. Тому цього 1 вересня не всі школярі Решетилівської громади сядуть за парти: для когось із них навчання буде дистанційним, оскільки у школі немає спеціально облаштованого укриття. Для прикладу, так навчатимуться вихованці Потічанської філії І-ІІ ступенів з дошкільним підрозділом Опорного закладу «Решетилівський ліцей імені І. Л. Олійника Решетилівської міської ради». Та все ж до нового навчального року тут готувалися. Про це, про воєнні канікули й життя освітнього закладу в умовах повномасштабного вторгнення ми й говорили із його завідувачкою Іриною Платко.

— Ірино Володимирівно, традиційне запитання про ранок повномасштабного вторгнення: де він вас застав і яким запам'ятався той день 24 лютого?

І. П.: Ранок повномасштабного вторгнення застав декількома повідомленнями. Моя знайома мешкає у Києві, й донька вчительки, котра працює в нашій школі, теж нині живе у столиці. От одну за одною о 4-ій ранку й отримала дві «sms-ки» з новоюною, що нас бомблять. Набрала швидко директора нашого опорного закладу, запитала, що ми робимо, бо в нас війна, що робимо з маршрутами, бо в нас у заклад діток підвозять зранку. Відповів «чекай», бо він таких повідомлень ще не отримав. Звісно, що виїзд автобусу за школярами відмінили, діти лишилися вдома. А от чимало працівників на той момент вже приїхали власним транспортом на роботу. Поки чекали мене біля школи, побачили пару винишувачів. Зателефонували в паніці: «Можна ми поїдемо додому, бо вдома ж діти лишилися самі». Ті, хто залишився, зустрілися в школі. Не хочу плакати зараз і не знаю, як пригадати, щоб пояснити, які ми тоді всі були.

— Напевно, що такі ж, як і більшість українців. Це був стрес, шок, невідомість...

І. П.: ... і велика надія, що завтра всі прокинемося — і все буде, як до того, що це просто страшний сон. А так, звісно,

того дня вчителі намагалися вийти в онлайн, поговорити з дітьми, пояснити, що відбувається. Далі пішли всі на канікули, а відновили навчання вже дистанційно. За період пандемії ми всі добре освоїли технології дистанційного навчання, і так пропрацювали до кінця навчального року.

— Багато ваших учнів виїхали з батьками за кордон у ті перші дні?

І. П.: Семеро. Але продовжували з нами навчатися дистанційно, підключалися до уроків онлайн. Уперше з початку вторгнення очно зустрілися з дітками в липні, коли в закладі проводили літній клуб *DECIDE*. Ми самі його організовували, швейцарсько-український проект надав нам необхідне обладнання, допоміг із кураторами. Були задіяні всі викладачі нашого навчального закладу. Оце були справді круті 10 днів.

— Літній клуб відвідувала малеча з Потічка? Чи долучали і діток з вимушено переміщених родин?

І. П.: Були в нас у клубі й переселенці, й просто діти, які приїздили у Потічок на літо до дідусів із бабусями. Всі були в захваті, усім клуб сподобався. Його відвідували 30 діток, яких ми ділили на дві групи. Але не за віком, так що

“

Головне — розуміти, що дитина — це інша особистість й підходить до неї мають бути інші. І ти дивишся на цю дитину не зверху вниз, а спускаєшся до рівня її очей буквально і фігурально. Оце головне — зрозуміти, що вчитель і дитина — партнери.

у кожній займалися і малеча, і підлітки. Щодня були навчання відповідно до теми дня, вчителі працювали у її рамках, проводили уроки з громадянської освіти та прав дитини. Дозвілля було змістовне, адже передбачало і розваги, і творчі заняття, і фізичні активності. Кожен день розпочинали з хвилини мовчання і Гімну України. Було дуже круто. Зокрема й від усвідомлення того, що наші дітки багато чого розуміють, вміють знаходити спільну мову, товаришувати і вживатися в одному колективі — малі й доросліші, потічанські й приїжджі. На це дійсно було приємно дивитися. Ми планували проводити клуб

із 9-ї години й до 12-ї, та бували дні, коли ми й до 3-ї не могли порозходитися.

— До речі, коли планували ці літні клуби, то у міському відділі освіти переймалися тим, які заклади обрати для їх проведення. Адаже обладнання для активностей надали не так багато, а от заявок від охочих влаштувати таке літнє дозвілля у своїх школах було чимало. Як Потічок потрапив до списку щасливчиків?

І. П.: Ми просто дуже хотіли влаштувати цей клуб для своїх дітей. Напевно, що зважали на відсоток бажаючих працювати в рамках літнього клубу — у нас долучився увесь педколектив. Із 50 учнів клуб відвідували 30 діток. Думаю, що кількість дітей і бажання дорослих повпливали на вибір.

— Ірино Володимирівно, скільки цього навчального року у вашому закладі буде першачків? І скільки учнів додалося з числа ВПО, котрі лишаються у громаді?

І. П.: Нашу дружню шкільну родину поповнять 8 першокласників. А загалом у закладі навчатимуться 62 діток. У садочку — 15 вихованців. Щодо вимушено переміщених осіб, то таких учнів у нашій школі буде п'ятеро, ще одна дитина під питанням. Не так багато, оскільки й у Потічок приїхало не так багато родин із дітками.

— Як ви готувалися до нового навчального року?

І. П.: Великого будівництва не затівали. Коли розпочалася повномасштабна війна, в нашому закладі все було більш-менш ідеально. Тому влітку у школі дещо підфарбували, поприбирали. Аби ж лише можна було зайти до класних кімнат — офіційно ми працюємо дистанційно. Та якщо будуть інші варіанти пізніше, ми до них готові. Рішення про дистанційне навчання було прийняте у зв'язку з тим, що в закладі немає укриття, поблизу із будівлею теж.

— А що з приводу дистанційного навчання думають батьки школярів?

І. П.: Думку батьків ми запитували, і ці думки різні щодня. Спочатку всі були за дистанційне, потім почали говорити, що можна було б і до школи ходити. Насправді думки змінюються залежно від ситуації: 24 серпня ворог «привітав» всю країну обстрілами — всі налякалися, 25-го було тихо — всі осмілилися. Це такі собі емоційні гойдалки. Більше скажу, що в школах усієї громади думка батьків змінювалася так само кардинально й радикально мало не щодня. Ясно, що всім неспокойно, але всі розуміють, наскільки важливо і хотілося б хоч поки тепло

зустрітися із учнями, закласти підґрунтя для онлайн-навчання. Можливо, далі ситуація зміниться кардинально і ми повернемося до очного навчання. Але тут цілком і повністю покладаємося на наші ЗСУ.

— Із дистанційним навчанням сталося, як у тій приказці, коли не було б щастя, так нещастя допомогло. Маю на увазі, що освоїти технології онлайн-навчання українським вчителям допомогли два карантинні роки.

І. П.: У нас із цим проблем не було, навіть малі діти у садочку зустрічалися онлайн із вихователями. За це я не хвилююся. Переймаюся більше шкідливістю такого методу навчання, тим більше, що він не такий ефективний, як офлайн-уроки. Адаже можна десь вимкнутися, «піти» з уроку, відволікатися. Та попри все, нехай і не так якісно, та дистанційне навчання у таких от непростих умовах заміняє звичний освітній процес. Насправді, дистанційні технології відтепер з нами назавжди, і після перемоги ми від них не відмовимося, бо будуть моменти, коли потрібно буде користуватися цією можливістю навчатися онлайн. До того ж цими технологіями користуються в усьому світі. Коли знайомі у Європі розповідають, як дистанційно навчають у них, то гордість бере, бо ми таки робимо це краще.

— Воно й не дивно, зважаючи, що до нового навчального року ви ж не лише будівлю готуєте — вчителі теж навчаються.

І. П.: І не лише з нагоди нового навчального року. Власне, ми раз на півроку обираємо для себе цікаві нові курси. Нині чимало й безкоштовних семінарів та вебінарів, які можуть зацікавити. Вчителі нашого закладу вчать, і не тільки для сертифікатів. Бо знають, що мусять бути в тренді. Ми належимо до опорного закладу, ми — філія, й не можемо приїхати на спілкування

з нашими міськими колегами й чогось не знати. Це соромно. Тому наші вчителі постійно навчаються. І це вже спосіб життя. Тим більше зараз, коли вчитель має дещо іншу функцію й повинен не теорію розповідати, а давати практичні знання. Залишатися вчителем у цьому амплуа для допитливої малечі насправді важко. Тому потрібно бути сучасним і розвиватися не тільки в царині освіти, а й у всьому, уміти користуватися сучасними технологіями, сучасними гаджетами.

— Чи буде складним перехід на норми НУШ в середній школі, запланований на цей навчальний рік? Запитую, бо міська влада мала плани на придбання обладнання для освітніх закладів громади. Та через війну їх довелося поставити на паузу — для казначейства це не першочергові потреби, тож кошти на такі закупівлі не пропускають.

І. П.: Ми торік, якраз посеред навчального року, реалізували проект і облаштували інтерактивний клас. Так що з обладнанням у нас проблем немає. Ми працюємо в невеликому приміщенні, педагогічний колектив згуртований, тож останні два роки вчителі старших класів відвідували уроки в початковій школі, переймали досвід колег, які працюють за методикою НУШ. Були моменти, коли вчителі молодшої і старшої школи проводили уроки разом. Так що інструментами НУШ вчителі володіють і застосовували їх вже й у старших класах. Тут головне — розуміти, що дитина — це інша особистість й підходить до неї мають бути інші. І ти дивишся на цю дитину не зверху вниз, а спускаєшся до рівня її очей буквально і фігурально. Оце головне — зрозуміти, що вчитель і дитина — партнери. Бо інструментами Нової Української Школи можна володіти, але не бачити особистості в дитині, не чути її думки — ото і вся НУШ.

Настя ТОПОЛЯ

ВІЙНА

ДЕНЬ СПРАВЖНЬОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ:

про щедрі подарунки справжніх друзів, неприємні сюрпризи для кремля і квитки на концерт кобзона від котиків із ЗСУ

Незалежність коштує дорого. Зараз українці переконуються в цьому щодня. Бо у 1991 році після розвалу радянського союзу ми отримали власну країну мирно, як виявилось — авансом. Нині за право жити на своїй землі і за своїми правилами, вільними й незалежними, платимо аж занадто дорогу ціну. Як влучно сказав під час привітання з нагоди свята один із українських військових: «Наша незалежність нам подарована, а наша справжня незалежність полита кров'ю».

24 серпня вкотре засвідчило, якою кісткою посеред кацапського горла стоїть українська незалежність. Бо, судячи із кількості повітряних тривог, у російському генштабі та в кремлі упирі палили від цієї дати, як від святої води. Лише

у Полтавській області протягом одного дня пролунало 12 тривог та відбоїв — такий собі сумний рекорд встановили разом із Кіровоградською областю. Цього дня знову прилетіло Миргороду — окупанти обстріляли ракетами військовий аеродром. На щастя — без жертв. Лише за один день офіційно підтверджено прильоти у Харківській області (Харків, Мала Данилівка, Дергачі); Дніпропетровській (Нікопольський, Синельниківський, Криворізький, Дніпровський райони); Хмельницькій (Шепетівський район);

Миколаївській (Миколаїв, Баштанська, Березнегуватська, Новобузька громади); Сумській (Есманська, Зноб-Новгородська, Білопільська громади);

Чернігівській (Чернігівський район), у Запоріжжі та на Донеччині по лінії

розмежування. Великих жертв вдалося уникнути завдяки ювелірній роботі українських ППО. Наші військові збили російські безпілотники у Чернігівській, Сумській та Вінницькій областях — загалом 9 штук.

Та без жертв святкового дня все-таки не обійшлося. Під час ворожого ракетного удару по залізничній станції Чаплине у Дніпропетровській області загинуло 25 людей. Серед жертв російських обстрілів на Дніпропетровщині й двоє діток: 11-річний хлопчик загинув під завалами власного будинку, 6-річна дівчинка — під час пожежі у авто біля залізничної станції. Про це президент Володимир Зеленський говорив і під час свого виступу на засіданні радбезу ООН. Українців вкотре обурила реакція цієї міжнародної організації на чергове

ббивство росіянами мирних людей. Вітчизняне МЗС назвало цю позицію відірваною від реальності. Такий самий відірваний, як виявилось, й Папа Римський, котрий до того назвав загиблу російську пропагандистку Дугіну «невинною жертвою» цієї війни, а от втрата справді невинних діток на Дніпропетровщині понтифіку якось не заболіла. Українці сумно пожартували, що така реакція через те, що він «Папа», а не «Тато», зауважили, що цей глава

католицької церкви «зламався» остаточно й пора у Ватикані збирати конклав, аби обрати нового. Ще й запропонували Притулі оголосити збір коштів — на нового папу. Цинічнішими за ці дві інституції був хіба картоплефюрер, як влучно охрестили Лукашенка. Той привітав Україну з Днем Незалежності, побажав мирного неба — і пропустив через повітряний простір своєї країни російські літаки, що полетіли бомбардувати українські міста.

Щедрі дарунки від справжніх друзів

«За ці шість місяців ми змінили історію, змінили світ і змінилися самі. Тепер точно знаємо, хто справді нам брат і друг, а хто навіть не випадковий знайомий. Хто не втратив своє ім'я та репутацію, а хто переживав, щоб терористи зберегли обличчя. Кому ми насправді не потрібні, а де для нас двері справді відчинені. Ми зрозуміли, хто є хто. А весь світ дізнався, хто такі українці. І що таке Україна. Більше ніхто не скаже про неї: це десть там, біля росії», — говорив у своїй привітальній промові Володимир Зеленський. І зустрічав у Києві тих самих справжніх друзів, які підтримували Україну з перших днів

повномасштабного вторгнення і продовжують це робити. Київ з нагоди свят знову відвідали президент Польщі Анджей Дуда і прем'єр-міністр Великобританії Борис Джонсон. Польський лідер під час зустрічі у рамках Кримської платформи зауважив, що мріє побувати в українському Криму й переконаний, що неймовірні краєвиди півострова вже найближчим часом йому покаже сам Зеленський.

Ну, а Борис Джонсон вже традиційно гуляв Хрещатиком. На День Незалежності він отримав найвищу відзнаку України для іноземного громадянина — «Орден Свободи» та іменну табличку на Алеї Сміливості.

Натомість улюблений українцями Джонсюк «вручив» подарунок від британського народу — оголосив про черговий пакет військової допомоги вартістю 54 мільйони фунтів. Він доповнює підготовку Великою Британією транспортних засобів для пошуку мін у водах біля українського узбережжя. Найближчими тижнями український персонал навчатимуть їх використовувати у водах Великої Британії. До військової допомоги також входять безпілотні системи спостереження та протитанкові боеприпаси. Це, зокрема, 850 ручних мікродронів *Black Hornet*, які спеціально розроблені для використання в містах і селах і призначені для виявлення сил противника, що наближаються. Їх британці постачатимуть Україні разом із норвежцями на суму у понад 9 мільйонів доларів.

«Сьогоднішній пакет підтримки надасть хоробрим і стійким Збройним силам України ще один приріст у спроможності, дозволяючи їм продовжувати відштовхувати російські сили та боротися за свою свободу», — заявив Джонсон.

Більш ніж щедрий подарунок з нагоди Дня Незалежності Україні зробив президент США Джо Байден. Йдеться про озброєння на майже 3 мільярди доларів. За ці кошти будуть

Борис Джонсон вже традиційно гуляв Хрещатиком. На День Незалежності він отримав найвищу відзнаку України для іноземного громадянина — «Орден Свободи» та іменну табличку на Алеї Сміливості.

придбані системи ППО, безпілотники, артилерійські системи, боеприпаси і радари, і зенітно-ракетні комплекси NASAMS зокрема. Американці оприлюднили майже увесь список озброєнь, засекретивши декілька позицій. Схоже на те, що росіянів на фронті чекають великі сюрпризи, не дуже приємні для окупантів, проте вкрай необхідні Україні.

До того ж, США виділили нашій державі ще додатково 3 мільярди безповоротної

підтримки для економіки країни. Прем'єр-міністр Швеції Магдалена Андерссон заявила, що шведський уряд також надасть Україні новий пакет допомоги на 1 млрд шведських крон. Це близько \$100 млн. Половина пакету — військова підтримка України, а друга частина теж буде спрямована на підтримку української економіки. «Ми не можемо дозволити Росії виграти цю несправедливу і невинуватну війну», — сказала Андерссон.

ВІЙНА

Швидше, більше й габаритніше!

Росіяни під час повномасштабної фази війни проти України, вперто, як мантру, повторювали одну фразу — проти них воюють не українці, а колективний Захід. Схоже, що мрії кацапів

таки збулися. Бо 25 серпня *Wall Street Journal* повідомив, що у Пентагоні збираються надати «операції» в Україні кодову назву, а також призначити командувача-генерала, який і відповідатиме

за американську програму по навчанню українських військових та надання допомоги ЗСУ.

Присвоєння операції власної назви — це бюрократична формальність, проте вона має кілька серйозних юридичних наслідків. По-перше, це формальне визнання Вашингтоном того факту, що американська армія бере участь у конкретних бойових діях — навіть якщо її військові і не воюють на боці союзника, а лише навчають його армію, постачають озброєнням і розвідданими. По-друге, лише після цього Конгрес може почати виділяти союзникам довгострокове цільове фінансування, а також надавати відстрочки в оплаті військових замовлень. По-третє, тільки в рамках «названої» операції можливе започаткування будь-яких спеціальних виплат за службу,

стрічок та нагород для військовослужбовців, які беруть у ній участь.

Вибір командувача, відповідального за координацію зусиль, свідчить про намір Пентагону створити постійну команду допомоги Україні, тобто перехід від переважно одноразових проектів навчання та допомоги українцям до довгострокової стратегії, яка може тривати не один рік.

А ще партнери заговорили про постачання зброї морським шляхом. Як прокоментував радник Офісу президента Олексій Арестович, у такому випадку йдеться про щось габаритне, озброєння, яке трішки не вміщається у літак. Постачання озброєнь морським шляхом свідчить ще й про те, що зброя до України йтиме не лише габаритна, поставки відбуватимуться швидше й більшими об'ємами.

Почалося, або квиток в один кінець

Для наших ЗСУ це супер-новина, бо потужна зброя їм зараз ой як потрібна — уже декілька днів, як українська армія у контрнаступі потихеньку витискає окупантів із Херсонської області. Почалося! У соцмережах українці оголосили режим тиші й жорстко закликали відомих хайпожертів та інфомародерів заткнути пельки і не писати подробиць про контрнаступ. Як то кажуть, обережно схрестили пальці й без шапкозакидання чекаємо завершення контрнаступу і молимося за ЗСУ, хоча й не без звичних вже мемасиків. Як написав у фейсбуку голова Миколаївської ОВА Віталій Кім, у його краях «різко зріс попит на надувні човни та матраци на правому березі Дніпра». Це він натякає на те, що українська арта

розгатила мости, якими можна було доправляти рашистам боеприпаси та живу силу — Антонівський, Новокаховської ГЕС, залізничний і Дар'ївський. Увечері понеділка ЗСУ «Химерами» двічі рознесли вщент наведені окупантами понтонні переправи через Дніпро — разом із військовою технікою. Щодня прилітає й у ворожі військові бази та на склади як на тимчасово окупований Херсонщині, так і в Криму.

До слова, окупаційна влада півострова навіть наказала засекречувати інформацію про прильоти та вибухи на військових об'єктах у Криму. У випадку, якщо інформація про знищення військових об'єктів ставатиме відомою громадськості, для того щоб запобігти ще більшій паніці, окупанти розповідатимуть про

халатність чи недбальство певних посадових осіб, прізвища яких вже встановлені і яких буде притягнуто до відповідальності. А ще на півострові перекрили славнозвісний Керченський міст на в'їзд у Крим. Тобто виїхати з півострова можна, а от потрапити туди невійськовим неможливо.

Те, що зараз відбувається на Півдні, той же Олексій Арестович прокоментував коротко і зрозуміло: «Що б росіяни не робили, квиток в один кінець вони собі вже придбали». З таким самим квитком на символічний концерт до кобзона відправляються і українські зрадники, які здали власну державу й погодилися на співпрацю з окупантами. Партизани не дрімать ні на Донбасі, ні на тимчасово окупований Херсонщині. А тому

постійно з'являються повідомлення, як підриваються патрулі окупантів, злітають у повітря гауляйтери та колаборанти в різних українських, тимчасово окупованих містах. Інколи — цілими дружніми колективами зрадників, прямо під час нарад та засідань проросійських владців. Цього тижня ліквідація була особливо показовою — у Херсоні у власному будинку посеред білого дня застрелили

нардєпа-зрадника Олексія Ковальова, заступника гауляйтера Херсонщини з питань сільського господарства. Катюзі — по заслугі, ну, а решті зрадників варто перевірити квиточки на експрес до пекла. Зокрема, й нашому землячку Сергію Чередніченку, котрий після повномасштабного вторгнення якраз дав драку до окупованого Херсону, де «сів на потоки» рашистів, очоливши окупаційний «фонд майна».

Дбаємо про безпеку, готуємо прихисток для земляків

Ну, а поки наші захисники і захисниці звільняють від супостата Південь країни, Полтавщина продовжує тримати у них за спинами надійний тил. На день народження нашої країни полтавські хлібороби зробили символічний подарунок — завершили жнива, намолотивши понад 1,5 мільйона тонн зерна. Область готується приймати співгромадян із тих областей, де через бойові дії не вдасться запустити опалювальний період. Тим більше що обов'язкову евакуацію восени можуть оголосити не лише для Донеччини, а для частини території Харківської, Запорізької та Миколаївської областей. За сприяння Мінреінтеграції Полтавщина вже отримала від уряду Польщі допомогу, необхідну для більш-менш комфортного розміщення вимушено переміщених осіб. Йдеться про 1000 комплектів, що складаються із розкладного ліжка, матраца,

простирадла, подушки, наволочки, пледа і рушника.

Цьогорічні святкування Дня прапора та Дня Незалежності на Полтавщині, як і загалом в Україні, були більш ніж скромні. Тим більше, що область 24 серпня потерпала від повітряних тривог. Ось і нову воєнну марку «Вільні, Незламні, Непереможні» Олександр Біленькому та Дмитру Луніну довелося гасити символічно — в укритті Свято-Успенського собору під акомпанемент повітряної тривоги. «Ворожі атаки змушують нас коригувати свої плани, але ніколи не зможуть зупинити випуск легендарних марок від „Укрпошти“, — прокоментував Олександр Юрійович. І вкотре закликав земляків не нехтувати повідомленнями про повітряні тривоги та ракетну небезпеку. За ними можна стежити і в Telegram-каналі Олександра Біленького — там з'явився один з найшвидших

ботів для сповіщень про повітряні тривоги на Полтавщині. «Супостати щодня продовжують обстріли України. Закликаю не нехтувати повітряними тривогами та негайно переміщатися в найближче укриття», — зауважує Олександр Юрійович.

Минулого тижня разом із колегами-депутатами із фракції «Довіри» та народним депутатом Олегом Кулінічем

він передав захисникам на передовій безпілотний комплекс. Бо таке сучасне технічне оснащення — запорука нашої перемоги над рашистами.

А ще — це умова безпечного життя українців, і в тилловій Полтавщині зокрема. Запорука безпечного навчального року, який стартує в школах області цього тижня. Пори війну він буде ще й із впровадженням

сучасних цифрових технологій у освіті. Як повідомив голова ОВА Дмитро Лунін, минулого місяця було підписано меморандум про співпрацю з дочірньою литовською компанією «АЙТІ ПРО», завдяки якому школи області, які ще не використовують інструменти освітніх платформ, на період воєнного стану безкоштовно можуть отримати доступ до системи «Моя школа». «Ця платформа — не просто електронний щоденник, — прокоментував Дмитро Лунін. — Це цілісна навчальна екосистема для учнів, батьків і вчителів. Спількування, онлайн-уроки, оцінки, домашні завдання, матеріали, розклад, плани для вчителів й десятки інших опцій. Усе — в одному місці. Наразі до цієї системи долучилися 52 школи. Ще 206 раніше впровадили інші платформи в навчальний процес».

Ці півроку війни дуже змінили українців. Проте й ми самі багато чого усвідомили і зробили заради власного існування. І майбутньої Перемоги!

Настя ТОПОЛЯ

РЕТРОСПЕКТИВА

Історія рідного села у спогадах Олексія Лобача (закінчення)

«...Трагедія 1933 року продемонструвала не тільки голод і його винуватців, а й жадливість „людей-звірів“. Перелигач, хата якого була на відстані від хуторів, ловив молодих і здорових, забивав і збував на ринку. Аж моторошно стає! Звірі і ті самі себе не знищують!»

За часів 30-х років ХХ століття Лобачівська сільська рада складалася з таких населених пунктів: село Лобачі Комуна, хутори: Луб'янецькі, Тривайли, Лук'янці, Крахмільці, Лещенки, Титаренки, Тимки, Логвини. Під час голодомору 1932–1933 рр. тут помер 431 житель. 9 травня 1990 року відкрито пам'ятник жертвам голодомору.»

У період Другої світової війни (1939–1945 роки) Олексій Іванович Лобач воював у складі Бобруйсько-Брянського окремого танкового корпусу. В його зошитах є записи про бойові дії його та побратимів. Ось так він описує перемогу:

«У ніч на 9 травня 1945 року ми розташувалися за 10 км від Берліна. Зайняли кругову оборону. Лишилося шість танків Т-34, близько 100 мотопіхотинців. Штаб розмістився у 2-поверховому будинку. Два свої танки загнали в гараж, звідти було добре видно навкруги, зокрема в сторону лісу. Це була одна з кращих позицій. По полю мотопіхотинці виставили свої «секрети».

Між третьою і четвертою годинами ночі почули безперестанну стрільбу з автоматів та кулеметів. За нашими розрахунками, німців поблизу не повинно бути. По команді зі штабу два танки тихим ходом рушили в напрямку лісу, звідти долинали кулеметні черги. Через деякий час вони повернулися і, наближаючись до нас, теж відкрили стрілянину у повітря, пустили ракети. Привезли нам радісну вість — війна скінчилася! Виявилось, що нічну тишу порушили поляки, котрі першими дізналися про капітуляцію фашистів.

Олексій Іванович Лобач

Той день не забудеться ніколи: салютували, обіймалися і плакали з радості та з горя за тими, хто не дожив до цього світлого дня. Такої нерозберихи не бачили за всю війну. Був і мітинг, на якому нам офіційно повідомили про закінчення війни. Вона принесла в нашу державу злидні, залишила без даху, без штанив, без хліба...

У селі є пам'ятник землякам, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни — обеліск на честь молодшого політрука Л. Д. Романова, який загинув при захисті села Лобачі, Вічний вогонь і Криниця Совісті. Пам'ятник жертвам Голодомору і Криниця Совісті були освячені в день відкриття. Автор і організатор спорудження пам'ятника та Криниці Совісті — Микола Дмитрович Терещенко, голова тодішнього колгоспу ім. Димитрова. Пам'ятник встановлено в центрі села Лобачі в парку, поряд з приміщенням середньої школи і сільської ради. Складові пам'ятника: постамент, обеліск, установка для дзвону, дзвін, меморіальні дошки. Постамент споруджений з будового каменю сірого кольору, має форму зрізаного паралелепіпеда. На рівній частині постаменту вмуровано два великі камені чорного кольору, які символізують

тиск і пригнічення людини. Висота постаменту в його нижній частині 0,5 м, у верхній — 1,5 м.

Обеліск — чотиригранна зрізана під кут у верхній частині піраміда, виготовлена з некорозійної сталі. Її висота — 2,5 м, обеліск встановлено на високій частині постаменту. Він продовжує його як єдине ціле і завершується шпильобразно, що символізує порив людського життя з-під гніту у вічність.

На постаменті з його нижньої сторони вмуровано металевий прямокутник висотою 1,5 м, на якому встановлено дзвін вагою 48 кг, виготовлений з міді. Підхід до пам'ятника зроблений з тротуарної плитки, біля підніжжя встановлено дві меморіальні у вигляді розгорнутої книги плити. Тексти написів на плитах взяті з творів Б. І. Олійника. Це своєрідне звернення до живих. Плити об'єднані словами «Біль Пам'яті». Ліва сторона з написом «Живі Боле незмірним незримо просимо — Пам'ятайте, не забувайте, не допустіть»...

...Перші відомості про діяльність Лобачівської школи відносяться до 1929 року. Нове будівництво школи І-ІІ ступенів було проведено з травня по серпень 1987 року, коли головою правління колгоспу ім. Димитрова був Микола Дмитрович Терещенко. Саме за його керівництва був розширений та оновлений машинно-тракторний парк, утримувалась значна кількість великої рогатої худоби, на належному рівні працювала сільська бібліотека та Будинок культури. У селі прокладено асфальтівки. І все це свідчило,

що село стало на ноги і жило. Директором школи з 1 вересня 1987 року почав працювати Микола Володимирович Москаленко, кількість учнів поповнювалася. Школа укомплектовувалася необхідною кількістю педпрацівників, забезпечувалась шкільними підручниками та іншими засобами навчання. У 1989 році було завершено будівництво великого шкільного спортзалу, в якому належно була організована спортивно-масова робота. Навіть у вечірній час його відвідувала молодь села. Неабияких зусиль у цьому плані доклали тодішні учителі фізкультури Г.М. Бабір, С.В. Голуб, О.І. Непийпа. Із захопленням відносяться учні до уроків фізкультури і в даний час, цю роботу організовує ентузіаст С.Г. Калініченко. За активної участі директора школу І-І ступенів було реорганізовано в школу І-ІІІ ступенів. Ця подія відбулася в селі і вересня 1992 року...

...Активними відвідувачами сільської бібліотеки були учні та жителі села, коли відповідальною за цю справу стала Галина Григорівна Титаренко. Багато зусиль та професійних вмінь для належної організації роботи сільського будинку культури доклав завідувачий цим закладом Анатолій Олексійович Косенко. За часів його керівництва у селі організовано масове святкування пов'язане з різними подіями: свято обжинків, День працівника сільського господарства, день Перемоги, свято зустрічі Нового року, свято весни-8 Березня та інші. Учні та молодь села активно і зацікавлено з використанням національних костюмів, музичного оформлення включались

в роботу по підготовці і проведенню цих свят. Люди села активно відпочивали і були цим задоволені...

...На даний час роботу агрофірми «Еліта» організовує Йосип Йосипович Мемельський, наступник попереднього керівника Андрія Даниловича Срібного. Ці люди як надавали, так і надають активну підтримку життю школи, зокрема в плані проведення святкових днів. Так наприклад, на святкових першOVERесневих лінійках 2005–2006 рр. вони подарували учням музичний центр, DVD та інші цінні речі. Також керівництво агрофірми виділяє кошти на організацію відпочинку дітей 1–4 класів після закінчення навчального року. Цю ж ініціативу активно підтримують і приватні підприємці села: М.В. Волощук, В.С. Луб'янецька.

На жаль, у даний час головною проблемою села є те, що значна частина молоді після закінчення школи від'їждить до різних міст. Отримавши освіту, оволодівши професіями там і залишаються жити. Люди, що мешкають у селі, але при цьому не мають роботи, змушені їздити до райцентру, с. Жовтневе, м. Полтава та інших населених пунктів з метою заробітку та утримання своїх сімей. Якою буде подальша історія села — покаже час. Ми ж, його жителі, дивимось з оптимізмом у майбутнє, не зважаючи на існуючі проблеми...»

Ось такою є історія періоду минулого століття та початку нинішнього села Лобачі, яку занотував для прийдешніх поколінь Олексій Лобач.

Юрій КІСІЛЬ

ЗНАЙ НАШИХ

Юля ОДОД: «Завдяки людям і відчуваюся у Решетилівці, як у родині, як удома»

Харків'янка Юлія Одод стала архітектором, аби втілити у життя мрію про власний ідеальний будиночок — екологічний і затишний, з великими вікнами і просторою кухнею, захований десь у сосновому лісі. А поки за вікном шуміло не верховіття дерев, а вирував життєвий заклопотаний людський мурашник міста-мільйонника, проектувала для агрокомпаній сучасні комплекси з відгодівлі свиней та громадські будівлі. Поверталася додому у звичайну міську квартиру, де на неї чекала родина — чоловік, син, донька і улюблена кицька. Проте вранці 24 лютого цей неідеальний, проте комфортний дім довелося покинути, аби врятувати власні життя, дітей і кішку. Тимчасовим прихистком для родини стала Решетилівка. Тут Юля нині волонтерить і виготовляє бліндажні свічки на передову для бійців — харків'ян, полтавців, решетилівців.

Ледь не в кожній автівці харків'яни везли із собою в евакуацію хом'ячків, котів і собак

У лютому Харків дихав наелектризованим повітрям, хоча думку про повномасштабну війну, дату якої сусіди постійно переносили, містяни від себе гнали. Та місто було напружене, жило передчуттям чогось невідворотного. 23 лютого наша героїня разом із чоловіком таки вирішили зібрати документи і тривожну валізку. Виявилось, що якраз вчасно. Бо зранку наступного дня Юля з Денисом опинилися у самому епіцентрі подій. Родина на той момент два роки як мешкала у Чугуєві: батьки Дениса переїхали до Решетилівки й лишили сину з невісткою квартиру у військовому містечку. Вранці 24 лютого ворог першим почав обстрілювати саме військові частини, а у Чугуєві їх квартирується декілька, зокрема й 203-а навчальна авіаційна бригада. А ще є аеродром. Юля прокинулася на зорі від вибухів. Коли чоловік підкинувся, ще заспокоювала його, мовляв, це навчання. Наступна думка: та які можуть бути навчання о пів на п'яту ранку. Виглянули у вікно — над аеродромом підіймався густий стовп диму. Оце вже точно не навчання. Зателефонувала брату, сказала, що почалася війна. Домовилися, що поїдуть у Солоницівку до мам. «Поки домовлялася,

збирала речі, чула, як по сходах раз за разом гупотіли чоботи — у нас у під'їзді жило багато військових. Від цих звуків — аж мороз по шкірі, — згадує той лютьневий ранок жінка. — Бачила військових, які вибігали із будинку і кудись поспішали. Підїхав брат, почала саджати дітей в автівку — і саме тієї миті орки почали бомбити частину, біля якої ми живемо. За 200 метрів від нас склади — по них і прилетіло. Далі завантажилися буквально за секунду, кицьку без переноски винесла з квартири за пазухою. Мчали швидко — а за нами все вибухало. Зараз легко про це говорити, а тоді це був суцільний жах. Якраз як проїхали Чугуїв, буквально за нами ракетами влучило у ту саму першу цивільну будівлю, яка постраждала у місті».

Перед очима Юлі й досі картина, що радше нагадує кадри зі старих документальних хронік про Другу світову, де узбіччями рухаються мами з дитячими візочками, жінки із торбами. І ти розумієш, що нічим не можеш їм допомогти і думаєш про власний порятунок. Дорога з Чугуєва до Солоницівки, яка зазвичай займала годину-півтори, через затори розтяглася в часі майже на 5 годин. У тому заторі звернула увагу, що майже у кожній автівці земляки везуть із собою в евакуацію хом'ячків, котів, собак — не кидають напризволяще чотирилапих членів сім'ї.

Наступного дня Юлін брат пішов на війну. Подружжя з малими дітками пару днів послухало у Солоницівці канонаду й звуки вибухів, що долітали й сюди, і вирішили їхати в Решетилівку. Юля згадує, як автівка, котрою кермував Денис (він всього за місяць до війни отримав водійські права), заглохла на першому ж блокпості по дорозі з Харкова до Полтави. Юля нервувала, готова була розплакатися, а бійці на блокпості намагалися її заспокоїти.

«Не знаю, що відчувають люди, які вириваються із окупації, але оце відчуття, що це наші хлопці, що вони захистять, було неймовірне. Готова була на них кинутися і розцілувати», — розповідає жінка.

З-під обстрілів — й відразу у волонтери

Не встигли приїхати в Решетилівку, як Юля уже напитувала у свекрухи, чи знає вона щось про волонтерів у громаді. У Фейсбуку знайшла оголошення: місцевий волонтерський центр просив земляків приносити продукти. Юля купила крупи, склала продукти в пакет і понесла у центр. Як сама каже, причепилася до дівчат, аби дали яку-небудь роботу, бо не могла вдома сидіти без діла, хотіла хоч чим-небудь допомогти. Наступного дня така нагода якраз і випала — дівчата перетелефонували і запросили в центр.

Чоловік повернувся на роботу до Харкова. Юля лишилася з дітками у Решетилівці. Спочатку допомагала у волонтерському центрі, поки у ній була потреба. Паралельно знайшла собі тимчасову роботу. Коли попередня працівниця повернулася до Решетилівки, Юля вирішила, що буде дуже негарно займати чуже місце. Натомість її волонтерство вийшло на новий рівень. А розпочалося все із дзвінка чоловіка — у розмові той прохопився, що їм не видали аптечок. «А в нього така робота, що прилетіти може у будь-який момент. Як мінімум, турнікети мають бути під рукою, — зауважує Юля. — Тож кинула у Фейсбукі клич про допомогу, аби зібрати кошти на аптечки. Поки шукала аптечки з нормальним складом і сертифікованими турнікетами, отримала несподівану допомогу від волонтерів. Тобто на руках були і гроші, і аптечки. Запитала у брата, можливо його підрозділу

потрібна яка допомога. Брат на нулі: їхні позиції, а далі — орки. Їх постійно обстрілюють, та ж форма постійно горить. То допомагала з формою для бійців, купувала рюкзаки».

Гроші на допомогу збирала декілька разів. Потім детально звітувала про кожну витрачену копійку. Паралельно ще й відстежувала повідомлення у місцевих харківських чатах, зокрема, про потреби у ліках, які в Харкові тоді неможливо були купити. Юля закуповувала їх у Решетилівці та Полтаві, передавала в Харків, Чугуїв і Солоницівку.

А потім з'явилася ідея робити бліндажні свічки. Просто збирати кошти було не те, щоб ніяково: жінка розуміла, що війна затягується, гроші в людей потроху закінчуються. Тому почала думати, чим би його таким допомогти, аби й недорогоартісне було, проте й необхідне. «Ще навесні читала про бліндажні свічки, — розповідає Юля і зізнається — Я ще й трішки помішана на екології. А тут два в одному: сортую сміття і корисні свічки роблю. Зробила пробну партію із 30 свічок. Три маленькі віддала дівчатам, які поділилися парафіном, а 27 штук відправила хлопцям на передову. Брат прислав декілька відео: фільмував, як свічки горять і як ними хлопці ледь не спалили у себе в бліндажі килим. Я надихнулася і продовжую робити свічки. У неділю відправила чергову партію полтавським хлопцям, які зараз на нулі».

Бліндажна свічка не стільки світить, як зігріває бліндаж холодними ночами

Бліндажні свічки Юля робить разом зі свекрухою. На виготовлення партії із 30 свічок у жінок йде біля трьох днів. Свічка робиться у бляшаний банці. Юля вже знає, що найкраще для цих потреб підходять бляшанки з-під паштету, консервованого горошку чи кукурудзи. Необхідний також тришаровий картон: перший шар картону плаского, потім гофрованого і знову плаского. Картон (шматок розміром на висоту бляшанки) щільно скручується равликом, у нього встановлюється гніт — зі смужки картону чи сірника. Картонного равлика слід помістити у банку і залити парафіном. Найбільше на свічку йде саме парафіну. На 30 свічок Юля витрачає десь 8 кілограмів парафіну. Із бляшанками у жінок проблем немає — їх постійно зносять решетилівські волонтери і просто небайдужі містяни. З парафіном складніше. Коли кинули клич у Решетилівці, що потрібен парафін, люди його понесли. Щемно було бачити, як приносили навіть дрібні свічки з іменинних тортів. Проте такими темпами збирати необхідні об'єми довелося б до другого прищестя. Тому

перші 15 кілограмів парафіну Юля придбала за власні кошти. Потім до підтримки свічної «мануфактури» долучився Юлін двоюрідний брат із дружиною — вони знайшли місцевого мецената, котрий спонсорував на добру справу ще 15 кілограмів парафіну.

Одна бліндажна свічка горить щонайменше 2,5 години — Юля власноруч тестувала. Посміхається: якби не поставила зверху каву варитися, то вона б ще довше горіла. Це була друга свічка, яку тестувала. «Першу довелося залити водою, бо злякалася, що вона мені спалить погрібник. Власне, й завдання бліндажної свічки не стільки в тому, аби вона освітлювала приміщення, як у тому, що вона добре обігріває бліндаж, — пояснює жінка. — Адже вночі вже стає прохолодно. Якщо прилаштувати підставку, то можна на ній і каву підігріти чи чай. Мені тут дівчина з-під Решетилівки допомагає сухими борщами. Відправила їх братику і запитала, як смакує борщик. А він: „Ніяк, бо прилетіло й розбило кухню, не можемо собі навіть воду нагріти». Тому сподіваюся, що свічки стануть в нагоді». А гріють вони добре — перевірено на погрібнику, який Юля ледь не спалила.

Про Решетилівку Юля Одод відгукується із особливим теплом. Бо її з дітками тут прийняли гостинно, ніби у велику родину потрапила. Зауважує, що тут атмосфера інша, ніж у тому ж Чугуєві. Пояснює, що військове містечко — то закрита спільнота, до якої важко потрапити. А в Решетилівці жінка відчувається, немов удома. І в старшого сина раніше стільки друзів не було, як з'явилося в Решетилівці. У наше місто Юля й раніше приїздила — малих на канікули привозила, сама гостювала, коли була у декретній відпустці. Як і багатьох гостей Решетилівки, вабила розкішна природа, а ще — відчуття відкритості після Харкова, яке створювали невисокі паркані біля будинків. «Після приїзду з'явилося чимало нових знайомих зі спільною життєвою позицією: ми познайомилися у волонтерському центрі, куди прийшли із бажаннями допомогти іншим. От ця хімія нас і об'єднує. Взагалі підкорило те, що тут такий активний волонтерський рух. Солоницівка — прифронтове містечко, але мені здається, що там волонтерство йде через силу. Тут настільки всі згуртовані, відгукуються на будь-який заклик про допомогу. Дуже прониклася, коли у перші дні дідуся з бабунями тремтячими руками передавали у волонтерському центрі продукти, бо „то ж хлопчикам на передову“, або „люди прийдуть, їм щось їсти потрібно“. Все, що вдома було, несли. От завдяки людям і відчуваюся у Решетилівці, як у родині, як удома».

Настя ТОПОЛЯ

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ

С/Г ПРОДУКЦІЯ

■ Продам кабаки на корм і їсти. Диня. Тел. 095-561-31-81

■ Продам картоплю для їжі. Доставка. Тел. 099-337-39-17, 095-25-29-536

■ Куплю зерно на корм. Тел. 063-849-93-405

ЖИВНІСТЬ

■ Куплю кнура, теля. Тел. 095-914-64-97

■ Продам червоно-рябу теличку з-під гарної корови. Вік 3 тижні. Тел. 095-322-14-49

РІЗНЕ

■ Здам в оренду леса будівельні (легкі, робоча висота до 7,5 м). Тел. 050-450-32-65

■ Продам зерноотрабовурякоподрібнювач, кукурудзолушницю, редуктор, вод. насос, електродвигун. Тел. 095-914-64-97

■ Куплю газовий балон великий (можна неробочий). Тел. 095-914-64-97

■ Здам в оренду леса будівельні (легкі, робоча висота до 7,5). Тел. 050-405-32-65

■ Продам електроінструмент для обробки по дереву. Тел. 095-914-64-97

■ Продам дрова сухі, 4 куб.м. Тел. 095-561-31-81

■ Продам сітку Рабіца, вічко 2х2 см. Тел. 050-405-32-65

■ Продам часник домашній якісний, в райцентрі. Тел. 095-828-64-56

■ Продам ел. двигуни 3 шт. Тел. 097-529-70-58

■ Продам комплект сантехніки (ванна, раковина металева і керамічна, унітаз) або вроздріб. Тел. 050-405-32-65

■ Продам коробку швидкості ГАЗ-52, новий блок шестернь до неї, УД-2 бензиновий двигун в робочому стані. Пускозарядний пристрій 12, 24В з електрозваркою до напіваавтомата Темп-200. Тел. 098-204-48-97

Центр надання соціальних послуг Решетилівської міської ради інформує: **патронатна сім'я – новітня форма сімейного виховання в Україні**

Маючи щасливі родини, ми часто не задумуємося над тим, що зовсім поруч є діти, які не доотримують материнської та батьківської любові та турботи. Через певний ряд факторів та обставин сім'ї опиняються в складних життєвих обставинах та потребують сторонньої допомоги та соціального супроводу.

Станом на сьогодні на обліку в Центрі надання соціальних послуг Решетилівської міської ради перебуває 90 сімей, у яких виховується 245 дітей.

Інколи єдиною можливістю, щоб врятувати дітей є їх вилучення. І за певних обставин його можливо здійснити на певний час, щоб батьки провели «роботу над помилками» та знову змогли взяти відповідальність за маленькі життя.

Послугою підтримки сімей з дітьми, які потрапили в складні життєві обставини, що передбачає тимчасовий догляд, виховання та реабілітацію дитини в сім'ї патронатного вихователя на період подолання дитиною, її батьками або іншими законними представниками складних життєвих обставин є патронат над дитиною. Його метою є забезпечення захисту прав дитини, яка через складні життєві обставини тимчасово не може проживати разом з батьками/законними представниками, надання їй та її сім'ї послуг, спрямованих на повернення у сім'ю відповідно до найкращих інтересів дитини.

Хто такий патронатний вихователь? Патронатний вихователь – це спеціально підготовлений працівник, який на договірній основі з уповноваженим закладом здійснює догляд, виховання дітей, тимчасово влаштованих у його сім'ю, та несе відповідальність за їх життя та стан здоров'я під час перебування. Сім'я патронатного вихователя – це подружжя, в якому один із членів на професійній основі виконує обов'язки патронатного вихователя.

Хто може стати патронатним вихователем? Це повнолітня особа, яка є громадянином України, має досвід виховання дітей, спільно з добровільним помічником пройшов/ла курси професійної підготовки за спеціальною програмою підготовки патронатних вихователів та зі згоди всіх повнолітніх членів сім'ї, які проживають у помешканні, уклала договір про надання послуг патронату з відповідним органом опіки та піклування. Окрім зазначених вимог, кандидат у патронатні вихователі повинен мати відповідне житло (власне, орендоване чи на правах користування), у якому є кімната для прийому дітей. Кандидат в патронатні вихователі має пройти спеціальне навчання та за результатами отримати рекомендацію.

Які основні завдання патронатних вихователів? Основними завданнями патронатних вихователів є:

- забезпечення догляду, виховання, збереження життя та здоров'я дитини в період її перебування в патронатній сім'ї;
- соціально-педагогічна підтримка та сприяння медичній, психологічній і соціальній реабілітації дитини;
- створення умов для підтримки контактів дитини з її біологічними батьками, родичами, окрім випадків, коли це може завдати шкоди життю й здоров'ю дитини;
- підготовка дитини до повернення в біологічну сім'ю чи влаштування в іншу форму сімейного виховання.

Які цілі патронатних вихователів?

Основними цілями патронатних вихователів є:

- створення безпечного середовища для дитини;
- попередження потрапляння дитини до інтернатних закладів;
- задоволення базових потреб дитини в сімейних умовах;
- забезпечення прав дитини;
- виховання та розвиток дитини.

Які діти можуть бути влаштовані під патронат?

У патронатну сім'ю можуть бути влаштовані діти наступних категорій:

- новонароджені діти, залишені в пологовому будинку, іншому закладі охорони здоров'я, або яких відмовилися забрати батьки чи інші родичі;
- підкинуті, знайдені діти;
- безпритульні діти;
- діти з сімей, у яких існує загроза їх життю та здоров'ю;
- діти, які стали жертвами насилля та жорстокого поводження;
- діти, батьки (або особи, що їх замінюють) яких померли, безвісно відсутні;
- діти, переміщені із тимчасово окупованої території або району проведення бойових дій;
- інші діти, які за різних обставин певний час не можуть перебувати у власній сім'ї або їхні батьки чи особи, що їх замінюють, не можуть піклуватися про них.

Скільки дітей може бути одночасно влаштовано в сім'ю патронатного вихователя?

Одночасно під патронат (в одну патронатну сім'ю) влаштовуються виключно діти (не залежно від їх кількості), які є братами-сестрами або до влаштування під патронат проживали в одній родині. Термін перебування дитини під патронатом має бути максимально використаний для подолання наслідків.

Діти якого віку можуть бути влаштовані під патронат?

До сім'ї патронатних вихователів можуть бути влаштовані діти віком від народження до 18 років. Діти, старші від 14 років, влаштовуються за їх власної згоди та згоди патронатних вихователів.

Дана послуга є професійною діяльністю (забезпечення патронатним батькам робочого місця як професійним вихователям) та фінансується до 31 грудня 2026 року за рахунок державного бюджету.

Грошове забезпечення патронатного вихователя становить 5 прожиткових мінімумів на місяць: з 1 липня 2022 року прожитковий мінімум на одну працездатну особу становить 2600 грн (5 прожиткових мінімумів – 13000 грн).

У разі, коли в сім'ї патронатного вихователя перебуває дитина віком до одного року, малолітня або неповнолітня вагітна, ВІЛ-інфікована дитина та одночасно двоє і більше дітей, розмір грошового забезпечення збільшується на 10 відсотків на кожну дитину, але сумарно не більш як на 50 відсотків.

Соціальна допомога виплачується на кожну влаштовану в сім'ю патронатного вихователя дитину у розмірі двох з половиною прожиткових мінімумів та трьох з половиною на дитину з інвалідністю (із 1 липня 2022 року прожитковий мінімум на дітей віком до 6 років становить 2201 грн та від 6 до 18 років – 2744 грн).

Крім того, патронатні вихователі підлягатимуть загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню, а платником єдиного внеску на здійснення цього страхування визначено роботодавця.

Служба у справах дітей здійснює контроль за умовами утримання та виховання дитини, забезпеченням її прав та найкращих інтересів у сім'ї патронатного вихователя.

У разі виявлення бажання зі створення патронатних родин просимо звертатися до фахівців із соціальної роботи Центру надання соціальних послуг Решетилівської міської ради за адресою м.Решетилівка, вул. Шевченка, 23 або за телефонами 0956736132, 2-64-95.

РешетилівщинаUA

Тел. (050) 675-07-36

КУПОН ДЛЯ БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

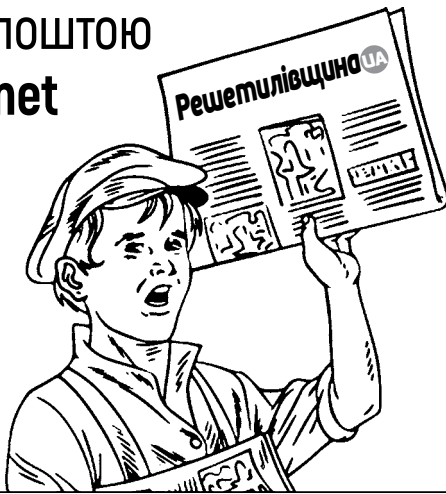
Текст оголошення _____

Телефон / Адреса _____

Скринька для прийому купонів розміщена за адресою: вул. Покровська 2/5. Книжковий кіоск, 1 поверх, торговий дім, де розташований магазин «Аврора».

Замовити привітання та розмістити оголошення у газеті можна електронною поштою **resh_ua@ukr.net**

та за номером телефону **050-675-07-36**

ПОРАДИ

Плануємо вересень за Місячним календарем

На порозі — осінь. Перший її місяць варто розпочати не лише за звичним календарем, а й звірити сприятливі та негативні дні за календарем Місячним. Насамперед варто звернути уваги на фази Місяця цього вересня:

1–9 вересня — зростаючий Місяць.

10 вересня — повний Місяць.

11–25 вересня — спадний Місяць.

26 вересня — новий Місяць.

27–30 вересня — зростаючий Місяць.

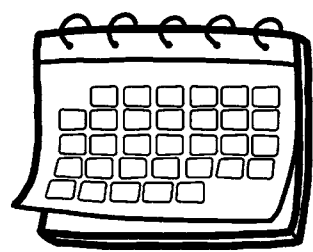
Нагадаємо, що фаза зростання — найвдаліша і найпродуктивніша пора для будь-яких справ та рішень. Це ідеальний час для змін та нових починань. У цей період люди схильні відчувати прилив енергії та сил, а всі справи завершувались успіхом.

Повний Місяць характерний дуже сильним приливом енергії, що може впливати як позитивно, так і навпаки. Вважається, що у цей день люди відчують підвищену емоційність, з якою не всі можуть впоратись. Тому зазвичай це проявляється як агресія. У повний Місяць людям радять з особливою увагою відстежувати своє здоров'я та не робити нічого, що може йому нашкодити. Також варто врахувати, що повний Місяць впливає на сон — заснути складніше, сон більш чутливий.

Спадний Місяць — повна протилежність зростаючому. Активність у такий період спадає, організм ніби сповільнюється. Фахівці не радять планувати активності та серйозні справи в таку фазу, також рекомендують не перевантажувати себе і робити справи, які не потребують особливих зусиль.

Новий Місяць чи Молодик — повна протилежність фазі повного Місяця, і характеризується вона надмірною пасивністю,

коли банально нічого не хочеться робити. Тому краще дати собі вихідний, відволікаючись лише на справи по дому.

Сприятливі дні у вересні

Максимально наповнені позитивною енергетикою дні у вересні — це: 1, 2, 3, 6, 7, 10, 13, 17, 18, 21, 24, 26, 28 числа. У ці дні Місяць максимально сприятиме багатьом починанням, розв'язанню проблем, спілкуванню з людьми тощо.

Поїхати на відпочинок краще 4, 16, 17 та 30 вересня.

Сприятливі дні для кар'єрних успіхів і роботи — 3, 7, 10, 17, 21, 26 та 28 вересня. Робити операції чи будь-які зміни зі своїм здоров'ям краще 7, 10 та 24 вересня. Важливі угоди та рішення варто приймати 2, 7, 10, 21, 24, 26 та 28 вересня. Приділити увагу стосункам із другою половиною варто 6, 13 та 18 вересня. А от для одружень найкраще підійдуть 1, 6, 12, 17, 18, 20, 24, 26 та 30 вересня.

Несприятливі дні у вересні

Несприятливі дні для будь-яких серйозних справ та починань — 5, 8, 9, 11, 14, 15, 19, 22, 25, 27 та 29 вересня.

Нейтральні дні — 12, 20 вересня.

1 вересня. Сприятливий день для суспільної та наукової діяльності, а також налагодження різноманітних контактів. Цей період також позитивний для спілкування з протилежною статтю та побудови романтичних стосунків.

2 вересня. Цей період вважається сприятливим. У багатьох у цей день проявляється дар передбачення, загострюється інтуїція та відкриваються найрізноманітніші здібності.

3 вересня. Плідний період для ділової активності, проте за умови високого рівня самоорганізованості та уважності.

4 вересня. Складний день для спілкування. У цю дату краще вирушити у поїздку чи подорож, оскільки нові справи вимагатимуть сил.

5 вересня. Несприятливий день, коли потрібно бути готовим до боротьби зі спокусами, обманом та ілюзіями. Постарайтеся не випускати назовні негативні емоції.

6 вересня. Позитивний період для творчості, любові та духовного проведення часу. Добре просуваються будь-які справи.

7 вересня. Позитивний та енергетично потужний день. Втілення будь-яких планів та бажань приведе до бажаного результату.

8 вересня. Нейтральний день для любовних та інших міжособистісних стосунків. Можуть траплятися конфлікти, суперечки та розбіжності у діловій сфері.

9 вересня. День самоаналізу. Постарайтеся розібрати свої попередні помилки і зробити з них висновок.

10 вересня. Сприятливий день для будь-яких починань. Якщо є пропозиції — сміливіше, вони знайдуть відгук, проте спочатку добре все зважте.

11 вересня. День спокус. Події залежать від того, яким шляхом ви йдете, і від ваших реакцій на них. Велика ймовірність ускладнення стосунків із близьким оточенням.

СТРАВА ТИЖНЯ

Грушеве варення на зиму

На 1,5 кг твердих груш — 1 кг цукру, 200 мл води.

Добре помийте фрукти, серцевину з насінням виріжте, груші поріжте невеличкими шматочками. Викладіть у каструлю. В сотейник влийте 200 мл води та доведіть до кипіння. Всыпте 1 кг цукру та варіть до його розчинення, помішуючи. Кількість цукру можете регулювати, виходячи зі своїх уподобань.

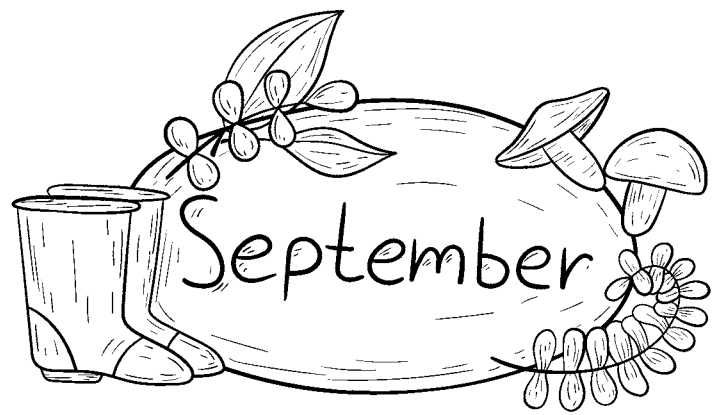
У каструлю з грушами додайте цукровий сироп та поставте на повільний вогонь. Варіть 5–6 хвилин з моменту закипання. Потім зніміть з вогню та залиште

повністю охолонути. Після цього знову повторіть варіння та охолодження ще двічі.

Після останнього охолодження знову поставте на повільний вогонь та варіть одну годину, періодично помішуючи. Поставте стерилізовані банки та кришки зручним для вас способом, щоб вони були готові одночасно із варенням.

Готове варення розлийте по стерилізованих банках та закатайте кришками. Залиште охолоджуватися за кімнатної температури. Зберігайте до року у прохолодному місці.

12 вересня. Нейтральний день, коли все перебуває в рівновазі. Якщо ви відчуваєте надлишок сил — направте його в творчість чи фізичні навантаження.

13 вересня. День здобуття внутрішньої свободи. Хороший період для шлюбу та розкнутості.

14 вересня. Несприятливий день, коли можуть виявитися несподівані проблеми.

15 вересня. У цю дату найкраще залишитися вдома та провести день із користю для себе. Несприятливий період укладання шлюбу чи інших партнерських угод.

16 вересня. Ідеальний день для практик, спрямованих на очищення та тренування сили духу.

17 вересня. Позитивний період для творчої та фізичної активності. Добре буде вирушити у подорож. Користь принесуть і водні процедури.

18 вересня. Спілкування з партнерами пройде у позитивному руслі. Хороший день для осмислення життєвого досвіду та побудови подальших планів.

19 вересня. Суперечливий період. Можуть виявитися ревності та заздрість із боку партнерів. Рекомендується не розпочинати нових справ.

20 вересня. Нейтральний та відносно пасивний день. Стосунки з іншими людьми постарайтеся будувати без брутальної сили, не конфліктувати. Не будуйте планів, вони можуть не здійснитися.

21 вересня. Позитивний період для торгівлі, переїзду чи судових справ. Корисна концентрація на

духовних проблемах, рекомендується виспатися та відпочити.

22 вересня. Складний та критичний день. Намагайтеся утриматися від будь-якої активної діяльності абсолютно в усіх областях.

23 вересня. Витратіть час на вирішення старих проблем та планів. Корисне спілкування з представниками старшого покоління.

24 вересня. Сприятливий день для будь-яких справ та покупок. Прислухайтесь до порад партнерів.

25 вересня. Несприятливий день. Можете відчутти зниження життєвого тону організму. Можуть виявитися і хронічні захворювання.

26 вересня. Гарний період для будь-яких починань. Слід звернути увагу на свої негативні якості та постаратися їх подолати.

27 вересня. День боротьби, агресивності та натиску. Загострення конфліктів між близькими людьми.

28 вересня. Позитивний період для активних контактів та торгових операцій. При ухваленні рішення — добре подумайте.

29 вересня. Цього дня ваші плани можуть змінитися не на краще. Не хешуйте власними принципами та борговими зобов'язаннями.

30 вересня. Слід виявити максимальну свідомість і намагатися уникнути негативних впливів ззовні.

Олександр СТЕПАНЕНКО

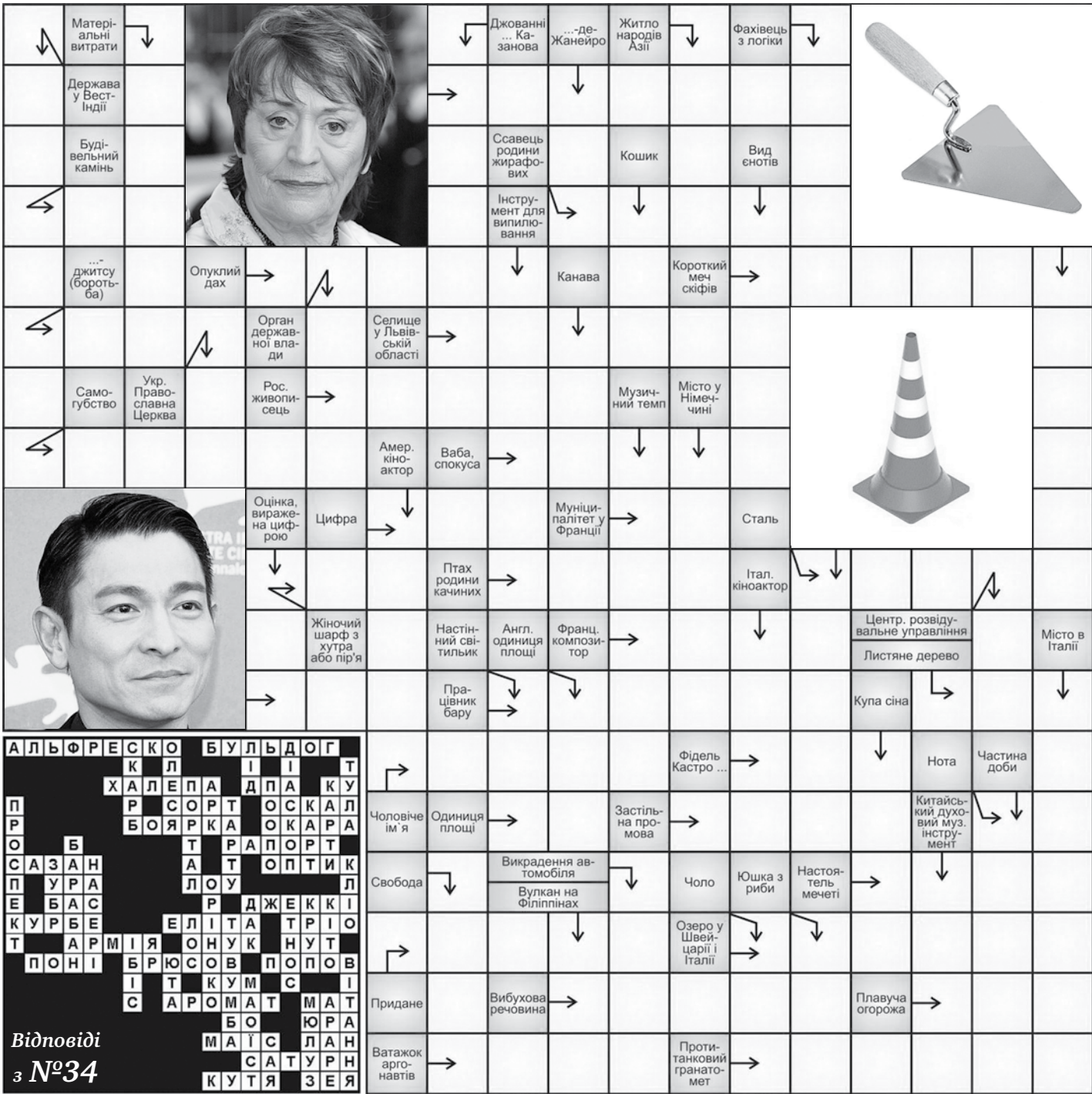
КАЛЕЙДОСКОП

**ТАК ЗВУЧИТЬ РЕШЕТИЛІВКА!
ЗАЙДИ! ВПОДОБАЙ! ПОДІЛИСЬ!**

RELIFE.MEDIA

Гороскоп на тиждень (5.09 — 11.09)

Овен. Цього тижня потрібно поставити себе і свої бажання на перше місце. Здоровий егоїзм піде вам тільки на користь. Поменше звертайте увагу на думку оточуючих і дотримуйтеся покликів свого серця.

 Телець. Ви можете виявити, що в гонці за благополуччям і професійними досягненнями, занадто мало приділяли уваги маленьким радощам життя. Ви захочете надолужити згаяне, і насолодитися ними в повній мірі.

Близиюки. На вас чекає спокійний тиждень без особливих потрясінь і обставин, які можуть вибити з колії. Настав час видихнути і гарненько відпочити. У професійній діяльності тримайтеся подалі від суперечок і інтриг.

Рак. Зірки на вашому боці, як у професійній, так і любовній сфері. Ви продовжуєте розвиватися і не зупиняєтеся на досягнутому. Високо мотивовані, ви відчуваєте себе комфортно в своєму професійному світі.

 Лев. Цього тижня для вас немає нічого неможливого. Перед вами відкриваються можливості і перспективи, які допоможуть реалізувати свій потенціал в повній мірі і вирости в емоційному і соціальному житті.

Діва. Ви зіткнетеся з великою кількістю можливостей мотивувати себе і рухатися до своїх цілей з повною свободою. Навколишні будуть краще сприймати ваші божевільні ідеї.

 Терези. Вам слід бути обережними і обачними. Не варто поспішати з рішеннями, дайте собі час все гарненько обміркувати, не дозволяючи оточуючим підганяти себе. Трохи терпіння, хорошої дози гумору, і ви все перевернете.

 Скорпіон. Зірки обіцяють приємні сюрпризи, гарні новини і несподівані зустрічі з людьми, за якими ви нудьгували. У професійному плані ви процвітаєте у всьому, за що беретеся. Ваша впевненість в собі непохитна.

Стрілець. Стримуйте свої амбіції і намагайтеся в будь-яких гострих питаннях шукати компромісне рішення. Правильно оцініть свої можливості і сили, не варто ставити перед собою нереалістичні цілі.

Козеріг. Ваша кмітливість працює на повну катушку і пропонує ідеї, які знаходять відгук начальства. Ваш нестандартний підхід до вирішення питань приносить свої плоди. Ви чітко знаєте чого хочете.

 Водолій. Цей тиждень приготував кілька чудових моментів. Ваші зусилля приносять стійкі результати, ваша впертість — ваш найкращий актив для просування вперед і, зокрема, для подолання матеріальних перешкод.

Рибі. Важливо довіритися власної інтуїції. У професійній діяльності пропонуйте свої сміливі погляди і не бійтеся відкинути певні упереджені ідеї. Вільно виражайте себе і це принесе максимальні результати.

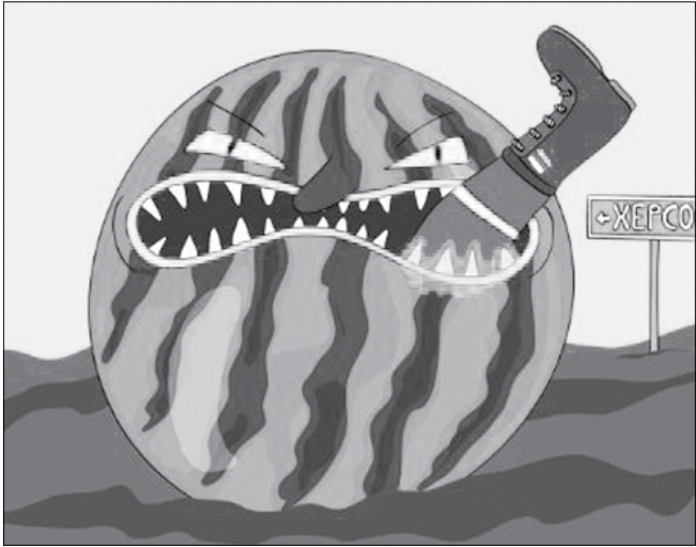
ІСТОРІЇ ТА АНЕКДОТИ

Мозок — це не брови, як немає, то не намалюєш.

Усім любителям ходити
вдома голяка нагадую,
що той супутник бачить
крізь стіни.

Здавна на Україні осінь
була порою весіль. І була така

чудова традиція: коли хлопець хотів одружитися, він ішов до дівчини зі сватами. Якщо дівчина погоджувалась, вона давала рушники, а якщо ні, то давала хлопцеві гарбуза. Гарні хлопці одружувались одразу, а розумні за сезон збирали 2-3 тонни якісного продукту.

Чоловіки — як комарі:
навесні і влітку не
відіб'єшся, а восени — ну
хоч би один покусав.

Баба Параска помітила, що опале листя горить значно краще, коли у сусідів за парканом сушиться білизна.

Мама хоче терміново
видати мене заміж, тому
що осінь на дворі, а город
копати нікому!

Осінь... Відпочивши і набравшись сил і здоров'я на дачах, полях та городах, пенсіонери повертаються в поліклініки.

На уроці малювання
один учень звертається до
сусіда по парті:

— Здорово ти намалював!
У мене апетит розігрався!
— А п е т и т? Від
сходу сонця?

— Треба ж! А я думав, ти
намалював яєчню!

Шановні батьки! Перекона-
ливе прохання здати гроші
до кінця тижня на ремонт
онлайн-школи і на штори
для спливаючих вікон.

— Петя, ти де? Не можу тебе знайти! Знову в шафі? Виходь.

— Не піду.
— Петя, треба готуватися до школи.

— Щороку одне і те ж, набридли магазини, нікуди не піду.

— Петя, ти батько сімейства. Обіцяю: підемо тільки в один магазин.

Переписка на шкіль-
ному сайті:

— Терміново продається планшет *Samsung Galaxy Tab S*.

— Марія Іванна! Шо за діла?! Ви сказали, що після уроків віддасте!...